

Programovací jazyk C

1.1. Preprocesor

Konstrukce preprocesoru C:

- Definování makra:
`#define jméno text rozvoje`
- Makro s parametrem
`#define jméno(p0, p2, ...) rozvoj p0 p1 ...`
- Makro s textovým parametrem
`#define jméno(par) printf("par = " #par)`
- Zrušení definice:
`#undef jméno`
- Podmíněný překlad na hodnotě *konstanta*
`#if konstanta`
`#elif #else #endif`
- Vložení souboru z adr. uživatele
`#include "soubor"`
- Vložení systémového souboru
`#include <soubor>`
- Podmíněný překlad, pokud je makro definováno
`#ifdef makro`
`#elif #else #endif`
- Podmíněný překlad, pokud je makro nedefinováno
`#ifndef makro`
`#elif #else #endif`
- Předdefinovaná makra: `__LINE__`, `__FILE__`, `__TIME__`, `__DATE__`, `__STDC__`

1.2. Proměnné

- Celočíselné typy:
 - Se znaménkem (**signed**):
 - * short (short int, signed short, signed short int)
 - * int (signed int, signed)
 - * long (long int, signed long, signed long int)
 - Bez znaménka (**unsigned**):
 - * unsigned short
 - * unsigned int
 - * unsigned long
- Znakový typ:
 - char (signed char)
 - unsigned char
- Reálný typ:
 - float – 32bitová přesnost
 - double (long float) – 64bitová přesnost
 - long double – 80bitová přesnost

- Ukazatel:
 - `void *prt` – generický ukazatel
 - `(void *)0` – NULL

- Pole:
 - `typ pole[]` –

- Výčtový typ:
 - enum

- Struktura:

```
struct název {  
    typ název1;  
    typ název2;  
    unsigned a:4; /* bitové pole o délce 4 bity */  
};
```

```
typedef struct NÁZEV {  
    typ název2;  
    struct *NÁZEV ukazatel;  
} název;
```

- Union
- Prázdný typ: `void`
- Paměťové třídy (před typ proměnné):
 - `auto` – lokální prom. na zásobníku,
 - `extern` – globální prom. v dat. oblasti,
 - `static` – lok. prom., ponechání hodnoty mezi jednotlivými voláními funkce,
 - `register` – lok. prom., uložení v registru počítače.

1.3. Výrazy

Čím větší číslo v indexu tím vyšší priorita.

- Unární výrazy:
 - `prom++`₁₆, `prom--`₁₆
 - `++prom`₁₅, `--prom`₁₅
 - `!15` – log. negace
 - `~15` – bit. negace (`~0xFOFO=0x0F0F`)
 - `&15` – adresový operátor
 - `*15` – nepřímý operátor
 - `(typ)14` **proměnná** – přetypování
- Binární výrazy:
 - multiplikativní: `*13` (násobení), `/13` (dělení), `%13` (zbytek po dělení)
 - aditivní: `+12` (plus), `-12` (mínus)
 - posuny: `<<11` (doleva), `>>11` (doprava)
 - rovnosti: `=9` (je roven), `!9` (není roven)
 - relace: `<10`, `<=10`, `>10`, `>=10`
 - bitové: `&8` and, `|6` or, `^7` xor
 - logické: `&&5` and, `||4` or
- Podmíněný výraz: *výraz-logické-or* ? *výraz* : *podmíněný výraz*
 - `r = a ? b : c`; \iff
 `\iff if(a!=0) r=b; else r=c;`
 - `a ? b : c ? d : e ? f : g` \iff
`a ? b : (c ? d : (e ? f : g))`
- Dosazovací výrazy₂:
`= += -= *= /= %= <<= >>= &= ^= |=`
(priorita 2, asociativní z prava)
 - `a op= b` `a = a op b`
 - `x*=y=z` `x*=(y=z)`
 - `a=b+d+7` `a=(b+(d+7))`

- Příklady:
 - `++e` \iff `e+=1` – inkrem. před použitím
 - `e++` – inkrementace po použití
 - `--e` \iff `e-=1` – dekrem. před použitím
 - `j = ++i` \iff `j = (i = (i + 1))`
 - `j = i--` \iff `j = i; i = i - 1;`

1.4. Příkazy

```
if (výraz1)  
    příkaz1;  
else if (výraz2)  
    příkaz2;  
else if (výraz3)  
    příkaz3;  
...  
else  
    příkazn;  
  
while (výraz)  
    příkaz;  
  
do příkaz  
    while (výraz);  
(oproti while se tělo  
cyklu provede alespoň jednou)
```

```
for (výraz1; výraz2; výraz3)  
    příkaz;
```

```
switch (výraz){  
    case konstanta: příkaz;  
    break;  
    default : příkaz;  
}
```

```
goto návěští;  
návěští:  
    příkaz;
```

1.5. Některé funkce

1.5.1. Řídící znaky:

sekvence	hodnota	význam
<code>\n</code>	0x0A	nová řádka (LF)
<code>\r</code>	0x0D	návrat vozíku (CR)
<code>\f</code>	0x0C	nová stránka (FF)
<code>\t</code>	0x09	tabulátor (HT)
<code>\b</code>	0x08	posun doleva (BS)
<code>\a</code>	0x07	písknutí (BELL)
<code>\\</code>	0x5C	zpětné lomítko
<code>\'</code>	0x2C	apostrof (single quote)
<code>\0</code>	0x00	nulový znak (NULL)

1.5.2. Formátové specifikace:

`% [příznaky][šířka].přesnost[modifikátor]konverze`

- Konverze:

<code>%c</code>	znak
<code>%d</code>	desítkové číslo signed int
<code>%ld</code>	desítkové číslo signed long
<code>%u</code>	desítkové číslo unsigned int
<code>%lu</code>	desítkové číslo unsigned long
<code>%llu</code>	desítkové číslo unsigned long long
<code>%f</code>	float
<code>%Lf</code>	long double
<code>%lf</code>	double
<code>%x</code>	hexadecimální číslo, např. 1a2b
<code>%X</code>	hexadecimální číslo, např. 1A2B
<code>%o</code>	osmičkové číslo
<code>%s</code>	řetězec
<code>%p</code>	adresa argumentu
<code>%n</code>	netiskne, ukládá počet znaků

- Modifikátor konverze:
 - `h, l` `d, i` \rightarrow signed short int; `u, o, x, X` \rightarrow unsigned short int
 - `L` `f, e, E, g, G` \rightarrow long double

- Šířka:
 - `n` tiskne alespoň *n* znaků, mezery zprava
 - `0n` tiskne alespoň *n* znaků, nuly doplňuje zleva
 - `*` počet znaků udává předchozí argument
- Přesnost:
 - `d, i, u, o, x, X` minimální počet cifer na výstupu
 - `f, e, E` počet cifer za desetín. tečkou
 - `g, G` maximální počet významových cifer
 - `s` počet tištěných znaků
 - `*` počet znaků udává předchozí argument
- Příznak:
 - zarovnává doleva a zprava doplňuje mezery
 - + tiskne číslo vždy se znaménkem +/-

1.5.3. Ukazatele

Příklady:

```
*poi = 5; – na adresu se zapíše 5  
i = *poi; – získá se obsah na adrese  
poi = &i; – ukazatel na adresu i  
i = poi; – do i se uloží adresa poi  
(* poi)++; – hodnota na adrese se inkrementuje  
double (* p_fd)(); – ukazatel na funkci vracející double
```

```
int **xd; – xd je ukazatel na ukazatel na int,  
          *xd je ukazatel na int,  
          **xd je prvek int
```

Pole:

```
vícerozměrné – pole[řádek][sloupec]  
x[i]  $\iff$  *(x+i)  
x[i][j]  $\iff$  *(x[i]+j)  $\iff$  *(*x+i)+j
```

Alokace paměti:

```
int *poi;  
poi = (int *) malloc(4*sizeof(int)) – přidělení  
poi[0]  $\iff$  *p_i,    poi[1]  $\iff$  *(poi+1)  
free(poi) – uvolnění paměti
```

1.6. Příkazy gdb

Při použití `gcc` kompilovat s parametrem `-ggdb3` a bez optimalizací.

```
run argument – spustí program s argumentem  
bt – (backtrace) vypíše použité funkce před pádem  
b funkce – breakpoint na jméno funkce  
b n – breakpoint na řádku číslo n  
tb ... – dočasný breakpoint  
CTRL+C – zastaví spuštěný program  
info breakpoints – seznam nastavených breaků  
info locals – seznam lokálních proměnných  
delete n – zruší break číslo n  
p jméno – vypíše obsah proměnné jméno  
display – vypíše obsah sledovaných objektů  
* ukazatel – vypíše obsah na adrese ukazatele  
up/down – pohyb po stack-ramu  
next – krokování programu  
step – krokování se zanořuje do funkce  
list n – výpis zdrojáko okolo n. řádky  
thread – přepínání mezi vlákny
```